

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/317/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114212199
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4114212199.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporkyňi: E. Q., bytom U. XXX/X, A., o zaplatenie 176,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 12C/79/2014-81 zo dňa 16. februára 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Nitra ako súd prvého stupňa pripustil vstup vedľajšieho účastníka - VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962, so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, do konania na strane odporkyne. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 93 ods. 1 - 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "OSP"), § 1 ods. 1, § 25 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Súd prvého stupňa konštatoval, že podaním doručeným dňa 24.11.2014 oznámilo občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, že vstupuje do predmetného konania ako vedľajší účastník. Podaním zo dňa 01.02.2016, doručeným súdu prvého stupňa dňa 03.02.2016 navrhovateľ oznámil, že nesúhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Súd prvého stupňa s odvolaním sa na uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/215/2013-98 zo dňa 31.07.2013 k tomu uviedol, že základným predpokladom na pristúpenie vedľajšieho účastníka do konania v zmysle § 93 ods. 2 OSP je splnenie podmienky, že ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 25 ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane spotrebiteľa). Ďalšou skutočnosťou potrebnou na pripustenie vedľajšieho účastníka do konania je súhlas toho, resp. oznámenie tomu, na strane ktorej má vedľajší účastník vstúpiť, že do konania vstúpil vedľajší účastník. Súd prvého stupňa tiež dodal, že vedľajšiemu účastníkovi prislúchajú v zmysle § 92 ods. 4 OSP rovnaké práva a povinnosti ako účastníkovi. Záverom zdôraznil, že s prihliadnutím na skutočnosť, že navrhovateľ sa domáha plnenia zo zmenky, ktorá bola vystavená ako zabezpečovacia zmenka k spotrebiteľskej zmluve o úvere a procesný úkon vyjadrujúci vôľu vstúpiť do tohto konania prejavilo občianske združenie zamerané na ochranu spotrebiteľa, došlo k vstupu do konania v súlade s § 93 ods. 1 a 2 OSP. Vstup združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV do konania súd prvého stupňa pripustil, lebo v danom prípade boli splnené všetky podmienky na to, aby tento subjekt mohol v konaní vystupovať ako vedľajší účastník.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, namietajúc, že konanie je európskym konaním vo veciach s nízkou hodnotou sporu a je právne regulované Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007. Mal za to, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu nepripúšťa vedľajšie účastníctvo, nakoľko právna regulácia označeného nariadenia obsiahnutá v článkoch 4 a 5 vedľajšie účastníctvo nepozná a pripúšťa aplikáciu procesných pravidiel zakotvených v Občianskom súdnom poriadku len výnimočne a to vtedy, ak sa explicitne ustanovuje, že sa postupuje v súlade s príslušným procesným právom uplatniteľným v členskom štáte. Nebolo mu zrejmé, prečo konajúci súd nepostupoval podľa procesných pravidiel označeného nariadenia a aplikoval

prednostne vnútroštátne právo. Mal za to, že pre oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu pred 01.01.2015 platí, že konajúci súd je povinný si zabezpečiť vyjadrenie účastníka, na ktorého stranu vedľajší účastník vstúpil. Poukázal tiež na nesúlad ustanovenia § 93 ods. 2 OSP s Ústavou SR, konkrétne článkom 19 ods. 2 a 3, nakoľko je podľa neho neoprávnené zasahované do súkromného života účastníka konania tým, že vedľajší účastník môže o ňom zhromažďovať osobné údaje bez jeho súhlasu. Pokiaľ ide o oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu po 01.01.2015, mal za to, že vedľajší účastník je povinný spolu s oznámením o vstupe do konania predložiť aj súhlas osoby, popri ktorej do konania vstupuje bez možnosti dodatočného predloženia súhlasu. Dodal, že predmetom súdneho konania nie je konanie, v ktorom by na jednej strane vystupoval spotrebiteľ, a preto nie je možné pripustiť vstup vedľajšieho účastníka - právnickej osoby, ktorá bola založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa. Okrem toho doplnil svoju argumentáciu o názor Najvyššieho súdu SR vyjadreného v uznesení z 30. októbra 2013 sp. zn. 6 Cdo 357/2012. S poukazom na uvedenú argumentáciu žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa podané nebolo.

Napadnuté uznesenie vydal vyšší súdny úradník. Zákonný sudca nemienil odvolaniu navrhovateľa vyhovieť, preto ho predložil odvolaciemu súdu na rozhodnutie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a prihliadajúc i na prípadné vady konania pred súdom prvého stupňa majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1 a 3 OSP) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa ust. § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ dňa 17.04.2014 podal na súde prvého stupňa návrh na uplatnenie pohľadávky vo výške istiny 176,00 eura s príslušenstvom v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Procesným úkonom zo dňa 14.11.2014, doručeným súdu prvého stupňa dňa 24.11.2014 oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (ďalej len „Združenie“). Vstup Združenia do konania bol oznámený navrhovateľovi dňa 27.01.2016 a odporkyňi dňa 28.01.2016. Odporkyňa sa k vstupe vedľajšieho účastníka do konania nevyjadrila. Dňa 03.02.2016 doručil navrhovateľ súdu prvého stupňa námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva. Následne súd prvého stupňa vydal napadnuté uznesenie.

Podľa § 93 ods. 1 OSP v znení účinnom do 31.12.2014, ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 OSP v znení účinnom do 31.12.2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 OSP v znení účinnom do 31.12.2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 OSP v znení účinnom do 31.12.2014, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Prihliadajúc na citované zákonné ustanovenia, ako aj obsah spisu, dospel odvolací súd k názoru, že súd prvého stupňa správne vec po právnej stránke posúdil a svoje rozhodnutie aj správne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Na zdôraznenie správnosti a s prihliadnutím na odvolaní vytykané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť súd prvého stupňa, odvolací súd dodáva, že zákonným predpokladom prípustnosti vedľajšieho účasti v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 93 ods. 1 OSP, je právny záujem vedľajšieho účastníka na úspechu účastníka, na strane ktorého vstúpil do konania. V prípadoch, na ktoré dopadá ustanovenie § 93 ods. 2 OSP, zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitimácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 OSP), tu vyplýva priamo zo zákona. V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Vedľajší účastník nadobúda svoje procesné postavenie aj bez rozhodnutia súdu už tým, že súdu dôjde jeho oznámenie o vstupe do konania. O prípustnosti vedľajšieho účasti rozhoduje súd len, ak účastník konania namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Legitímnou formou, ktorou právnické osoby zriadené a zamerané na ochranu práv spotrebiteľa vo všeobecnosti prispievajú k sledovanej ochrane práv, je návrh na začatie konania alebo vstup do už začatého konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka.

S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa rozhodol, že vedľajšie účasti Združenia na strane odporkyne je prípustné, je vecne správne. Prihliadol pritom na to, že vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania podaním zo dňa 24.11.2014 a súd prvého stupňa oznámenie o jeho vstupe doručil účastníkom konania, pričom navrhovateľovi aj odporkyňi bolo predmetné oznámenie doručené, súd prvého stupňa svojím postupom dal obidvom účastníkom konania možnosť vyjadriť súhlas, resp. nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, čo v konečnom dôsledku navrhovateľ aj urobil. V danom prípade boli teda splnené všetky podmienky na vedľajšie účasti na strane odporkyne a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by vylučovali možnosť vedľajšieho účasti v konaní, a to aj s poukazom na to, že odporkyňa nevyjadrila nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej strane.

Okrem toho mal odvolací súd za to, že v predmetnom konaní ide o sporové konanie, kde súd nerozhoduje v tzv. skrátenom konaní vydaním platobného rozkazu, a preto neobstojí argumentácia navrhovateľa, poukazujúca na názor vyjadrený v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. októbra 2013, sp. zn. 6 Cdo 357/2012.

Vo vzťahu k navrhovateľom namietanému Nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, odvolací súd dodáva, že v zmysle čl. 19 uvedeného Nariadenia, ak toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Predmetné nariadenie nevylučuje a ani neupravuje vedľajšie účasti v súdnom konaní. Keďže vedľajší účastník vstúpil do konania pred novelou OSP účinnou od 01. 01. 2015, súd prvého stupňa na vec správne aplikoval ustanovenia § 93 ods. 1 až 4 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014, rešpektujúc zásadu zákazu retroaktivity. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne postupoval, keď aplikoval ustanovenia OSP upravujúce vedľajšie účasti v tomto konaní.

Záverom odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 1/2014-9 zo dňa 29. januára 2014, v rámci ktorého Ústavný súd SR dospel k záveru, že ustanovenie § 93 ods. 2 OSP nezasahuje do základného práva garantovaného v čl. 19 ods. 2, ods. 3 Ústavy SR. Teda aj predmetnú odvoláciu námietku navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.